

В.П.Пішак, М.Ю.Коломоєць, І.Й.Сидорчук

ВІД ВИРОБНИЧО-МЕДИЧНОГО ІНСТИТУТУ ДО БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Резюме. У статті викладені основні етапи становлення та розвитку Буковинського державного медичного університету – вищого медичного навчального закладу IV рівня акредитації.

Ключові слова: вищий медичний навчальний заклад, Буковинський державний медичний університет, науково-педагогічні кадри, освіта, наука.

Початок 2005 року характеризується знаменною подією в житті нашого вищого медичного навчального закладу – зміною статусу і назви. Розпорядженням Кабінету Міністрів України №46-р від 02 березня 2005 року “Про реорганізацію Буковинської державної медичної академії” Буковинська державна медична академія реорганізована в Буковинський державний медичний університет.

Буковинський державний медичний університет є спадкоємцем 2-го Київського медичного інституту (КДМІ), історія якого бере витоки з 1931 року, коли у м. Києві (на Лук'янівці) на базі Першої робітничої лікарні (колишньої Київської Єврейської лікарні), що розташована по вул. Боговутівській, 1 (зараз це Київська обласна клінічна лікарня), було створено виробничо-медичний інститут, який розпочав підготовку лікарів з фельдшерів та медичних сестер без відриву від виробництва.

Постановою Раднаркому УРСР №1049 від 16 липня 1936 року Київський виробничо-медичний інститут реорганізовано у 2-й Київський державний медичний інститут (з одним лікувальним факультетом), який почав працювати з 01 вересня 1936 року. Цією ж постановою будівлі та оснащення Першої робітничої лікарні були передані у власність 2-го Київського державного медичного інституту, що дозволило всі теоретичні та більшість клінічних кафедр розмістити в живописній садибі лікарні. Всього було створено 20 кафедр, з яких 16 - були розміщені у профільних відділеннях лікарні, решта шість – на базі міських і відомчих лікарень Києва. Директором інституту був призначений керівник лікарні кандидат медичних наук М.Є.Лиманський. У довоєнні роки 2-м КДМІ підготовлено понад 560 лікарів.

З початком Великої Вітчизняної війни в липні 1941 року 2-й КДМІ евакуйований спочатку в м. Харків, згодом – у м. Челябінськ. Під час евакуації 2-й і 1-й Київські державні медичні інститути функціонували як об'єднаний Київський медичний інститут до повернення у звільнений від загарбників Київ у 1943 році.

Після визволення Північної Буковини від німецько-фашистських загарбників Постановою Раднаркому УРСР №1360 від 20 жовтня 1944 року в місті Чернівці було відкрито Чернівецький державний медичний інститут, створений на базі 2-го Київського медичного інституту, який був передислокований у м. Чернівці.

Чернівецький період ознаменував поступовий розвиток навчального закладу. Основним надбанням Чернівецького медичного інституту за останні 60 років були і залишаються співробітники - професорсько-викладацький персонал, який на всіх етапах становлення та розвитку ВМНЗ створював матеріально-технічну базу, організовував та вдосконалював навчальний процес, формував наукові школи, проводив значну консультативну та лікувальну роботу спільно з практичною охороною здоров'я краю.

Чернівецький медичний інститут до реорганізації (до 1997р.) підготував 14692 лікарі, у т.ч. 1192 педіатрів, 13500 лікарів-лікувальників, серед яких один іноземець. Чернівецький медичний інститут протягом 1944 - 1975рр. та впродовж 1990-1997рр. був однофакультетним ВМНЗ, а в період 1975 - 1989рр. у складі інституту було 2 факультети: лікувальний та педіатричний. З 1994р. інститут розпочав підготовку медичних сестер - бакалаврів.

Постановою Кабінету Міністрів України №312 від 04 квітня 1997 року на базі Чернівецького державного медичного інституту була створена Буковинська державна медична академія, яка до 2000 року мала медичний факультет та факультет вищої медсестринської освіти.

У 2004 році в Буковинській державній медичній академії функціонували три медичних та фармацевтичний факультети, факультет бакалаврів із відділенням мо-

лодших медичних та фармацевтичних фахівців, факультет післядипломної освіти, а також підготовче відділення для іноземних громадян. До структури академії входять Чернівецький медичний коледж, Вашківецьке та Новоселицьке медичні училища. За період з 1997 по 2004 роки академією підготовлено 3316 лікарів-лікувальників, у т.ч. 261 фахівець із 17 країн Азії, Африки та Європи, а також 367 медичних сестер-бакалаврів, підготовлено 26 докторів та 204 кандидати наук, 64 аспіранти, 79 магістрів медицини та 92 клінічних ординатори за різними спеціальностями.

Зараз у ВМНЗ працює 51 доктор та 298 кандидатів наук, навчається 3340 студентів, у т.ч. 100 іноземних громадян, 33 викладачі працюють над виконанням докторських та 157 кандидатських дисертацій.

Перераховане вище спонукало ректорат вийти з клопотанням про реорганізацію Буковинської державної медичної академії в Буковинський державний медичний університет. Кабінет Міністрів України 02 березня 2005 року ухвалив розпорядження про реорганізацію медичної академії в Буковинський державний медичний університет.

Університет має 12 навчальних корпусів, базами клінічних кафедр є 25 міських та обласних лікувально-профілактичних закладів. Аудиторії і лабораторії обладнані технічними засобами, апаратурою та комп'ютерною технікою. Бібліотека має книжковий фонд понад 1 млн. примірників, до послуг студентів - 5 читальних залів, а також спортивний оздоровчий комплекс на березі річки Дністер.

Медична освітянська громадськість Буковини розпочинає перші кроки в третьому тисячолітті як університетська. Хай щастить кожному на цьому шляху, хай доля буде схильною до кожного, хто торкнувся цього берега Вічної ріки!

FROM A PRODUCTIVE – MEDICAL INSTITUTE TO BUCOVYNA STATE MEDICAL UNIVERSITY

V.P.Pishak, M.Yu.Kolomoiets', I.Y.Sydorchuk

Abstract. The paper presents the basic stages of the forming and development of Bucovina State Medical University – a higher medical educational institution of the IVth level of accreditation.

Key words: higher medical educational institution, Bucovina State Medical University, scientific-pedagogical manpower, education, science.

Bukovinian State Medical University (Chernivtsi)

Buk. Med. Herald. – 2005. – Vol.9, №1.- P.3-4

Надійшла до редакції 9.03.2005 року